
EL DEBAT POÈTIC TANCA L'EDICIÓ DE JOC PARTIT D'ENGUANY

El passat dijous 13 de maig, el Teatre el Magatzem de Tarragona es va tornar a omplir per poder gaudir de l'última sessió de Joc Partit, organitzat pel Departament de Filologia Catalana de la URV. Les protagonistes d'aquest dijous van ser dues escriptores tarragonines, Rosa Comes i Isabel M. Ortega Rion, que en l'hora i mitja que va durar el diàleg van parlar de la seva obra i de com escriuen, il·lustrant-ho amb la lectura d'alguns poemes dels seus llibres.

Rosa Comes és llicenciada en Filologia Catalana, postgrau en Estètica i Teoria de l'Art Contemporani i tècnica de gestió cultural. Ha publicat poesia en reculls col·lectius, com ara *Les vaques magres* (Bouesia, 2007) o *Eròtiques i despentinades* (Arola, 2008), i dos volums en solitari que formen part d'un únic projecte conceptual: 3: *atzar*, publicat amb el fotògraf Xavier Argente (Arola, 2007), i *Evito el verb* (Cossetània, 2009).

Isabel M. Ortega Rion és llicenciada en Psicologia i Filosofia, exerceix com a professora de Llengua catalana a l'Educació Secundària. Ha publicat els llibres de poesia *Enfilall* (Cossetània, 2002), *Runa plena* (La Gent del Llamp, 2004) i *Nòmada* (La Gent del Llamp, 2009), i ha participat en diversos reculls col·lectius. En el marc del Seminari Filosofia i Gènere de la UB, ha traduït al català textos de Simone Weil i ha publicat alguns articles en monogràfics de la filòsofa francesa.

Les dues escriptores van encetar el diàleg preguntant-se quina era la seva manera d'escriure. Rosa Comes ens va confessar que escriu des del cos, des de la pròpia vivència. La seva poesia neix de les experiències i emocions viscudes. No es considera escriptora, ja que no escriu amb disciplina, només quan en té necessitat. En canvi, Isabel M. Ortega, tot i que té alguns poemes que són fruit de la seva vivència personal, la majoria són ficció. L'escriptor és un lladre de situacions, imatges i mirades del món real que després capgirarà i modificarà en funció de la poesia que vulgui escriure.

En la poesia de Comes, l'erotisme té un paper fonamental, ja que en els moments d'erotisme és on es produeixen les emocions més intenses. Un bon exemple és l'orgasme que l'escriptora considera que és el moment en què vivim el present més intensament. L'altra constant en els seus poemes és l'atzar, que és el pilar bàsic dels seus dos últims llibres.

Les dues escriptores comparteixen el gust pel joc lingüístic. Consideren que la paraula és màgia i que et permet jugar amb el ritme, la fonètica, la mètrica i el sentit. Això fa que el poeta, gràcies a aquests recursos, pugui donar nous sentits a allò que escriu. I és que, com diu Ortega, la poesia és una tensió constant amb la paraula per voler-la dominar. Aquesta idea es pot relacionar amb el fet que la cultura occidental actual, que és fruit del racionalisme, intenta controlar-ho tot, molt sovint a través del llenguatge.

Comes creu que el poema en si mateix és com un mirall i produeix, com a tal, un efecte mirall. El poeta és la visió que ell té d'ell mateix, però alhora també és la suma de la visió que tenen els altres d'ell i això es trasllada al poema i és llavors quan esdevé reflex. El

---

públic assistent a la sessió va poder gaudir d'un diàleg àgil i interessant que va tenir com a tema principal el debat poètic, amanit amb la lectura d'alguns poemes dels llibres de les dues escriptores.

D'aquesta manera es va tancar l'edició de Joc Partit 2009-2010, una proposta que va néixer l'any 2008 amb l'objectiu de crear un aparador per a que els escriptors del Camp de Tarragona puguin explicar els motius que els mouen a escriure i per potenciar la literatura camparragonina. L'edició d'enguany ha superat amb escreix la de l'any passat, així doncs, només queda felicitar els organitzadors i desitjar que l'any que ve puguem tornar a gaudir d'un nou Joc Partit.

EMILI LLAMAS

Publicat al diari *El Punt* el 24 de maig de 2010

<http://www.elpunt.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/172782-el-debat-poetic-tanca-el-joc-partit.html>